

ONAMENŢELE

Table with 2 columns: Location (IN TOATA ROMANIA, IN STRAINATATE) and Price (L n. 48, 24, 12, 60, etc.)

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 100. A. Oppelk in Vienna, Sibenbastei 2, Rudolf Mause in Vienna, Seilerstätte 2: Phislyp Loh in Vienna, Eschenbachgasse 11: L. Lang & Comp. in Peșta, Haca-Lajla & Comp. in Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Paris; Aug. Mooud, 139-140, Fleet Street London

Scrierile nefrancate nu se primesc. Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Cursele de Bucuresti, 25 Aprilie.

Table of train schedules from Bucuresti to various destinations like Suceava, Giurgiu, etc.

Cursul de Viena, 8 Maiu.

Table of exchange rates and prices in Vienna.

Cursul de Berlin, 6 Maiu.

Table of exchange rates and prices in Berlin.

PLECAREA TRENURILOR

Large table of train departure and arrival times for various routes.

IRI TELEGRAFICE

A LE „TIMPULUI”

(Agentia Havas).

Vienna, 8 Maiu.

Freundenblatt, aprobă pregătirile ce guvernul pentru a nu fi surprins de inovente; aceste pregătiri au un caracter defensiv și n'au altă însemnătate. Concentrarea de forțe însemnate în Transilvania e cu atât mai necesară cu cât românii, în caz de conflict cu Rușii, vor avea o foarte probabilă protecțiune pe partea Transilvaniei. Măsurile de precauție în spre Cattaro nu sunt mai puțin necesare. Populația din Albania se opune înarmarea și mai cu seamă mărirea Muntelui, cum e stipulat în tratatul de la San-Stefano, ceea ce ar cauza o anarhie permanentă la granițele Austriei.

Londra, 8 Maiu.

Șeful Șovalof a plecat ieri la Petersburg și a avut o întrevedere cu lordul Beaconsfield înainte de plecare. Se va întoarce la 22 Maiu.

Londra, 8 Maiu.

Telegrafiază din Peșta ziarului „Standard”:

Austria va face cunoscut, printr-o notă adresată puterilor, măsurile ce e gata să ia în Transilvania și în Dalmatia. Ea va declara, în nota circulară, că nu să lucreze numai după voințele sale.

Telegrafiază din Viena ziarului „Daily Telegraph”:

Guvernul englezesc examinează în acest moment propunerile ce i-au fost comunicate în numele personal al împăratului rusiei.

Telegrafiază din Viena ziarului „Times”:

Se confirmă știrea că negocierile acestea ocupă mai mult de întregul timp al de la San-Stefano de cât de până înainte. Scopul călătoriei contelui Șovalof la Peșta face cunoscut guvernului rusesc că guvernul englezesc cu privire la condițiile ce sunt de trebuință a se face în tratatul de la San-Stefano. Contele Zichy, ambasador la Constantinopol, n'are să urmeze negocierii amicale asupra chestiunii emigrării refugiaților bosniaci și ertzenienilor.

Daily-Telegraph numește călătoria contelui Șovalof o misiune împăciuitoare. El nu are în concluziuni hotărâte asupra celor englezești și se va sili să împacă opiniile Englezerilor cu scopul și cu hotărârile împăratului.

BUCUREȘTI 27 APRILIE 9 MAIU

Procesul „Timpului” la Înalta Curte de Casație

ieri, Miercuri s'a cercetat la Curtea de Casație recursul în pricina procesului intentat redactorului „Timpului” de d. ministru al jus-

tiției, pentru refuzul de a publica în coloanele ziarului un comunicat insultător și ilegal. Cititorii noștri își vor aduce aminte că după apelul făcut de redactorul nostru asupra sentinței Tribunalului corecțional, Curtea de Apel a anulat această sentință, și a declarat incompetența tribunalelor ordinare, de vreme ce presupusul delict este nu delict de presă și prin urmare cade sub jurisdicțiunea Curții cu jurați.

Asupra acestei hotărâri, d. Opran, procuror general pe lângă Curtea de Apel, a făcut recurs în casație, și acest recurs este care s'a judecat ieri de Înalta Curte. Pronunțarea sentinței s'a amânat și vom aștepta să fie pronunțată pentru a o împărtași fără întârziare în coloanele noastre.

Astăzi ne vom mărgini a expune incidentul prin care s'a deschis ședința Înaltei Curți.

Indată după citirea recursului, onorabilul domn Sc. Ferichidi, procuror general pe lângă Curtea de Casație, cerând cuvântul, a declarat că d-sa fiind de părerea că delictul imputat d-lui I. A. Cantacuzino este în adevăr un delict de presă, retrage recursul făcut de procurorul curții de Apel, retragere pentru care a cerut și obținut de la d. ministru al justiției o imputernicire formală.

La această declarațiune, d. T. Maiorescu, apărătorul d-lui Cantacuzino, a răspuns următoarele cuvinte:

„Fiind că domnul Procuror al Înaltei curți de casație și justiție declară că retrage recursul, nu mi rămâne de cât a'l felicita pe d-sa pentru acest act de adevărat magistrat independent. Im cer voie a recunoaște și pentru domnul ministru al Justiției, care a autorizat această retragere, că a ajuns, de și cam târziu, la o dreaptă înțelegere a dispozițiilor Codului penal în materie de presă. Sfârșesc prin a regreta excesul de zel al domnului Procuror general al Curții de Apel din București, care s'a expus la asemenea desmințire din partea superiorilor săi.”

După aceasta, Curtea, chibzuind, a declarat că nu recunoaște parchetului dreptul de a stinge acțiunea prin retragerea recursului, și a intrat în cercetarea acestui recurs.

Precum am zis mai sus, vom relata sentința îndată ce se va pronunța.

După cuvintele rostite de d. Maiorescu, ne abținem de ver ce altă desvoltare sau ver ce așteptare.

Nu ne putem opri însă a nu arăta aici binefăcătoare impresiunea ce ne au produs cuvintele dlui

Procuror general pe lângă Înalta Curtea de Casație. A fost pentru noi un spectacol îmbucurător, de și nu era neașteptat, de a vedea un magistrat amovibil punând conștiința și convicțiunile sale mai presus de ver ce altă considerațiune.

D. Dimitrie Sturdza a plecat la Viena.

Așa se zice.

Se vorbește mereu despre hotărârile guvernului din Viena față cu complicațiunile din Orient; ziare bine informate ne spun, că s'a hotărât chiar a se lua măsuri pregătitoare pentru punerea Ardealului în stare de apărare; se asigură, în sfârșit, că Austro Ungaria este hotărâtă a-și apăra interesele de la Dunăre și de la Carpați; e dar un lucru cel puțin foarte firesc, că față cu asemenea zgomote, noi care suntem la Dunăre și la Carpați, și de asemenea avem aici interese de apărare, să ne aruncăm privirile spre apus, și ca guvernul nostru să trimită pe cineva la Viena, cel puțin pentru a prin mijlocirea acestui cineva să se încredințeze despre adevărata stare a lucrurilor.

Și dacă e vorba ca guvernul să trimită pe cineva, este un lucru firesc să trimită pe d. Dimitrie Sturdza, un bărbat politic, care totdeauna a combătut pe Ruși și a susținut o politică bazată pe încrederea în bunăvoința puterilor europene.

Vorba e dar că astăzi împrejurările sunt astfel, în cât interesul României cere să ne punem în înțelegere cu Austro-Ungaria, întocmai precum suntem puși, prin convenția promulgată în circulara d-lui I. Brătianu, în cea mai strînsă înțelegere cu Rusia.

Și, dacă e vorba să stabilim un fel de înțelegere, guvernul are trebuința de niște oameni ca d. Dimitrie Sturdza, care, cât pentru persoana lor, pot să inspire încredere cabinetului din Viena.

Chiar dacă nu ar fi plecat d. Dimitrie Sturdza la Viena, ar trebui să ne întrebăm ce efect ar produce o eventuală călătorie a d-lui Sturdza la Viena.

Și când vorbim de d. Dimitrie Sturdza, vorbind de toți acei membri ai coaliției de la Mazar Pașa, care nu au fost direct compromiși prin politica rusofilă a domnului I. C. Brătianu.

Din întâmplare, d. Sturdza și d. Ion Ghica au mai fost pe la Viena și pe la Peșta și s'au întors cu niște rezultate foarte platonice.

Pentru ce această lipsă de rezultate efective?

Pentru-că, voind să vorbim figu-

rat, cuvintele d-lui Ion Ghica ori ale d-lui D. Sturdza sunt de o potrivă cu polița unui neguțator onest, dar insolubil.

Nimeni nu se îndoieste despre capacitatea ori despre bunele dispozițiuni ale acestor bărbați politici; dar, fiind seamă de întâmplările petrecute în cursul celor din urmă doi ani, ori care om cu bună chibzuință le zice: „Vă cred, că ați voi să faceți o mulțime de lucruri înțelepte și bine gândite; mă îndoiesc însă că voi puteți să faceți după cum doriți.”

Cuvintele d-lor Ion Ghica și Dim. Sturdza sunt valori depreciate, pentru-că sunt rostite în numele unui guvern, care foarte adese-ori a dovedit, că nu ține la ele; sunt valori depreciate, pentru-că guvernul, ce ar avea să le achite, nu poate inspira încredere.

D. Ioan Ghica era președinte al Senatului și d. D. Sturdza era ministru în același cabinet cu d. I. Brătianu, pe când acest d. I. Brătianu negocia pentru încheierea convenției, pe care atât d. Sturdza cât și d. Ion Ghica o combăteau.

Ce rol au jucat coaliții de la Mazar-Pașa ai d-lui I. Brătianu în cursul celor din urmă doi ani?

Ce rol, pentru-că astăzi cineva să mai poată crede de cuvîntă a pune temei pe atitudinea lor?

Ast-fel, ori-cât de mult am dori, ca cel puțin față cu situația actuală, d. I. C. Brătianu să urmeze în politica sa externă mai mult sfaturile acestor oameni, de cât pe acele ale d-lui C. A. Rosetti, ne temem că și astăzi dată presiunea unui singur om va fi mai puternică de cât sfaturile mai multora. Ori, chiar urmând aceste sfaturi, ne temem că d. Ioan Brătianu le va duce ad absurdum și va cădea în o nouă extremitate.

Iar dacă d. Dimitrie Sturdza în adevăr a plecat la Viena, ori-cât de mult am dori să fie primit ca un reprezentant al României, ne temem că va fi primit ca un organ al cabinetului Brătianu.

În împrejurări ca cele de astăzi, chiar cele mai decăzute țări sunt unite, și flește care om vorbește în numele unui întreg popor: D. Dimitrie Sturdza chiar nici astăzi nu poate însă vorbi de cât în numele unui partid și chiar a unui partid, din care nu face parte.

Mai mult nu credem de cuvîntă a zice.

Glasul urmașilor se va rosti și va osândi pe aceia, cari au creat și mântin în țara noastră o asemenea stare de lucruri.

DIN AFARA

Reduși la rolul de a înregistra opinii de jurnale și conversații diplomatice, lușirăm aceste lucruri fără a le da o mai mare importanță, de cum ad într'adevăr, că e evident, că discuțiile teoretice sunt departe de a fi purtate cu zelul, cu care se fac armările din toate părțile. După cum spun ziarele germane, guvernul din Sant Petersburg s'a înțeles a face însemnate concesii în favorul intereselor specific-englize, numai pentru a ajunge să trateze în mod separat cu Anglia, dar răspunsul stereotip al cabinetului din Londra, este cel formulat de d. Croos: „Depunerea pe masa congresului a întregului tratat de San-Stefano.” Tratatările în privirea retragerii simultane înaintează în vorbe și stă pe loc în faptă. După cum zic ziarele din Londra, cererea Angliei este ca armatele rusești să se retragă cu câteva zile mai înainte decât flota engleză.

Ziarul rusec „Golos” critică cuvintele d-lui Cross, secretarul de stat de la interne al Angliei, spunind că nu tratatul de la San-Stefano, care există numai pe hârtie, ci intrarea flotei engleze în Dardanele atinge convențiunea din 1871. Anglia ignorează însăși un tratat, pe care l privește ca obligatoriu pentru Rusia. Cererile nelogice ale cabinetului din Londra tind numai a provoca un refuz al Rusiei și a face războiul inevitabil.

Cu plecarea contelui Șovalof la San-Petersburg, „Times” găsește ocazia de a-i da sfaturi bune. Ziarul englez dorește, ca contele să isbutască a face pe cabinetul din Sant Petersburg să înțeleagă vederile reale ale guvernului englez, a'l convinge de hotărîrea Angliei de a stăruii întru aceste păreri și a exercita o influență pacifică. Nimeni—continuă „Times”—nu mai visează la restaurarea dominației turcești în Bulgaria nici chiar sub garanțiile, ce le-a determinat într-o vreme conferința de la Constantinopol. Rusia poate cu drept cuvînt să își formuleze revendicațiuni importante. Rezultatele celui din urmă război nu vor fi ignorate și puse deoparte. Însă pe de altă parte Rusia nu trebuie să facă greutăți întru a primi punerile la cale, cari să nu lipsescă pe Anglita de influența ei legitimă asupra Turciei. Guvernul englez își va mântina vederile sale; nu poate primi nici un compromis asupra chestiunii preponderanței rusești în Turcia, dar va primi de sigur cu voie bună ori-ce propuneri

parțiale. Cererea engleză este, ca tratatul întreg să fie supus congresului, și această cerere nu e inspirată de dorința de a nimici biruințele rusești intru cât ele nu ating punctele, pe cari Rusia a declarat a le ține la începutul războiului.

NOTIȚĂ BIBLIOGRAFICĂ

Non A-b-c-dar românesc

de VASILE PETRI
Săbiu 1878 Tipografia lui Ios Drotleff & Comp.
1 vol. 80 — Prețul 25 cr. v. a.

Abecdarul d-lui Petri e compus amănunțit cu cererile pedagogiei moderne. Urmand principiile scriptologiei, adică a învățării citirii prin scriere, el cuprinde o parte (antăia) numai cu litere de scrisoare. Învățând de timpuriu a scrie și anume de odată cu cititul, școlarii sunt de apurarea activi și pe când învățătorul (mai ales cel sătesc) se ocupă cu cei mai înaintați, cei începători se pot pune la scris. A't folos, al învățării cititului scriind e că se face de prisos silabizarea și se introduce de sine însoarea.

Pe întâiele pagini sunt elementele desemnului și a scrierii adică puncte, linii drepte și figuri construite din linii drepte, apoi linii strimbe și trăsăturile subțiri, cele groase și indoite, cari constituie elementele materiale ale scrierii. În urmă vin toate literele mici cu sunul original, rânduite genetic adică ast-fel în cât după cel mai ușor de scris de ex. *i* urmează *o*, apoi *a*, *u*, *e*, apoi din consoane *n*, *m*, și *a*. *m. d.*—Copilul nu citește nicăiri silabe izolate fără de înțeles, ci pretutindena împreună cu sunetele, ce le rostește un înțeles concret, în cât se evită învățătura mecanică. Rostind cuvinte cu înțeles concret, i se prezintă o iconă în minte; el învață cugetând.

Abecdarul d-lui Petri e scris cu semne adică cu ortografia de dincoace de Carpați. Zicem ortografie, pentru că să fim înțeleși, de și aplicat la modulurile noastre de a scrie cuvântul cuprinde o *contradicție* în *adjecto*. Cum se pot numi într'adevăr mai multe moldări de-a serie ortografii, când între toate nici una nu e bună sau exclusiv numai una ar putea fi bună?

Canzele, cari l'au făcut să admită scrierea de dincoace, le spune însuși în prospectul alăturat cărții.

Ortografia zice de-a—este cea cu „semne” pentru că:

1. Așa scrie astăzi majoritatea Românilor, și nu avem preemne, că ea se va a-comanda minorității, ear unitatea „ortografică” este pentru noi Români un bun mare, la care trebuie să tindem cu toți cu ori-ce preț.

2. În cărțile cu ortografie fără semne școlarii începători sunt nevoiți a ceti cuvintele, cari conțin sunuri derivate, „de două ori”, o dată așa cum ele se prezintă ochiului d. e. „saratura”, apoi așa cum le dictează auzul românesc: „sărătură”. Chiar și etimologii pronunțaji ca d. Bariț, încă recunosc, „că pentru începători este greu a ceti fără semne”. („Observatoriul” nr. 8).

3. Cuvintele nouă sau adică „neologismii”, se pronunță adese-ori cu totul fals, mai ales când învățătorii nu știu latinește. Astfel am auzit însu-mi, cum elevi și învățători pronunțaji: „timpuriu” în loc de „timpuriu”, „amicitiu” în loc de „amicitiu” (amicitiu) etc. pentru că era scris: timpuriu, amicitia. Unii mai pronunțaji: geranz, alți gerundi, unii concorză, alți concordie etc. — Tot așa, de nu mai rău o puțin cu „numele proprie”. R. D. canonic Șarban din Gherla cetia la un esamen în Năsăud consecențe: Țigăni în loc de Titieni (numele unui învățător).

Autorul ne spune și greutățile administrative, cu care s'au lupta cărțile românești dincolo.

O grijă deosebită am avut—zice—la compunerea acestui Abecdar, ca să nu cadă și el sub interdicțiunea guvernului, și am cuvinte a crede, că mi-a succes a încunjura în pace această stâncă periculoasă. În adevăr însp. r. de școală, d. Fr. Koos din Bistrița a publicat în ziarul „Kelet” din Cluș (nr. 284 de la 12 Dec. 1877) asupra noului Abecdar o recenziune în termenul prea măgulitori pentru mine, terminând prin a'l recomanda colegilor săi și autorităților școlastice cu toată căldura, ceea-ce se poate lua drept „aprobare din partea guvernului.”

Recenziunea ziarului unguresc e următoarea:

„Scotând la lumină noul său abecdar—*oprit în amănunțit edițiunile de mai înainte*, autorul a eliminat cu îngrijire toate pasagele de dificultate de guvern, menținând însă, ba chiar emendând împărțirea, pe care însuși guvernul a numit-o „metodică”

Abecdarul are două părți, una scrisă, alta tipărită. Coprinsul și planul abecdarului vădesc îndată preminentul bărbat de specialitate. Exteriorul cărții este așa de elegant, în cât face onoare tipografiei Drotleff & comp. Prețul e numai 25 cr. care cu privire la edițiunea elegantă și estetică, este moderat. Din parte-mi recomand cu cea mai mare căldură colegilor mei inspectori și autorităților școlare acest abecdar, cu atât mai vartos, căci în cât știu eu, un Abecdar românesc mai eminent de cât acesta, nu există nici unul. Doresc în interesul învățământului și al eminentului autor, că această edițiune să treacă cât mai curând.”

Dacă nu ne înșelăm, d. Fr. Koos, inspectorul școlar în ținutul Bistriței, este identic cu preotul maghiar, care petrecea într-o vreme în București și a avut neplăceri cu chiar poporenii (maghiari) ai bisericii sale din cauza infocatului său naționalism, care neliniștea viața pacinică a micel colonii maghiare din orașul nostru. *Tempi passati.*

Pe noi ne interesează mai cu seamă parul ortografic, făcut de autor.

Mergem mai departe și zicem, că nunuitatea ortografică e un bun mare pentru Români, ci unitatea limbii. Într'adevăr, pe la a. 1640 și ceva, în urma ridicării lui Luther s'a introdus în bisericile reformate limba națională și această tipărire de cărți clericale în limbile deosebite a fost întrebuințată ca mijloc pentru a calviniza pe Români. Atunci biserica română, în ramura ei cea cu totul neatârnată, mitropolia Moldovei și a Sucevei, a luat inițiativa unui sinod pentru părțile locuite de Români și a admis, ca măsură

contrarie reformării, tipărirea de cărți românești ortodoxe, pentru a feri poporul și preoțimea de a se adăpa la isvoare eretice. Din reforma protestantă a rășărit această reformă în biserica română, care și-a imprimat pe deapaură urma ei binefăcătoare în desvoltarea noastră.

Cel mai mare necaz pentru bătrâni a fost de sigur acela de a nu ști latinește. Luând limba astfel cum crescuse ea în propria ei individualitate, bătrâni au creat o ortografie pentru români, cum ea nu are păreche în nici una din limbile moderne. Inzestrați cu o fineță ne mai poimintă a auzului și cu un bun simț, de care noi ne-am instrăinat de mult, ei au simțit căre dialect anume — dacă putem numi dialecte deosebirile dintre noi—este acela, ce trebuie cultivat. Moldovenii și muntenii au tipărit în veacul al șaptesprezecelea cărți, care ca oglindă a pronunției vie, admise ca clasică, nu lasă nimic de adăos și nimic de scăzut. Abia în epoca fanarioților sub inriurirea nimicitoare a lor, limba începe a-și pierde unitatea ortopică și tineretea ei năvălă care strălucește în cronicari. Dar pe la capătul domniei fanariote românii de peste Carpați încep să învețe latinește și mișcați de o ură neînțeleasă contra bietelor semne cari nu le păcătuise nimic și a bietelor cuvinte, cu care poporul în curs de atâtea veacuri își făcuse locuțiuni, proverbe, cântece și povești, învățății au năvălit să stingă de pe fața pământului acea minunată operă, la care contribuise milioane de capete, în uare parte foarte bine formate și zeci de cărturari cu bun simț și cu auz credincios.

Ce-a putut eși dintr'asta de cât o adărată Vavilonie?

Suntem și azi încă departe de restabilirea vechei noastre unități optoepice. Dar încercările de a ajunge la ea sunt multe, unele mai isbutite, altele mai slabe. Ast-fel vedem pe chiar autorul abecdarului întrebuințând încă *o* și *i* în loc de *oa* și *ca* de și în aceste unități sunetare partea pe care cade tonul e tocmai *a* și nu *o* sau *e*. *O* și *e* nu sunt de cât $\frac{1}{4}$ a sunului deplin, iar *a* e întreg. Aceste pătrimi de son au aceeași cantitate ca și *i* consoană în iată, *apă*, *zorbă*. Un semn că e ast-fel, e pronunția vie, care a eliminat aceste pătrimi de sonuri; căci din țară s'au făcut țară, din față față, din afară afară ș. a. m. d.

Tot ast-fel de greșită ni se pare scrierea așa numitelor sunete derivate cu semnul sunetului original, din care derivă. Așa *ș* când avem equivalentul lui în *z* ni se pare de prisos. În genere întrebăm, ce are a face originea, etimologia unui sunet cu scrierea lui? Nimic. Cumva scrie autorul — pentru a pune în evidență — sunetul *j*, când se derivă din *z* + *i* consoană? Ast-fel Englezii face pluralul Engleji, verbul a putrezi da naștere substantivului *putrejun*; verbul a repezi substantivului *repejun*; apoi sunt mulțime de numiri colective cari se termină în *ez* sau *az* și s'au regulat *ez* la plural precum *genoveji*, *franzuji*, *olandeji*, *engleji*, *portageji*, *apoi* (praz) *praji*, (obraz) *obraji*, (vitezi) *viteji*, etc.

Un exemplu și mai ciudat. *Ch* (X) s'a preface în limba noastră înaintea lui *i* consoană în *ș*, de ex: *Leah Leși*; *Ierarch*, *Ierargi*, ș. a. Dorim a ști, cum ar scrie

d. Petri pe acest ș, ca să se vadă din ce sunet original derivă.

Resumăm opinia noastră în privirea ortografiei astfel. A cerceta vorbirea vie a poporului din toate părțile și a suna fenomenele sub legi generale fonologice e treaba filologilor români; tot astfel e treaba ei, de-a căuta originile cuvintelor. Dar în ortografie ca atare n'are să se refrângă munca filologilor, căci nu e treaba ei de-a oglinzi originile cuvintelor. Ca oglinzi a pronunției aceleia, care s'a recondusut de cătră poporul întreg ca ortopică și aceasta nu prin convenție, ci în mod istoric, ea trebuie să păstreze acest caracter. Filologia poate schimba intrucât-va ortopia, și atunci ortografia-i urmează pe această cale. Mai departe nu merge, nu trebuie sa meargă legătura între cea știință abstractă și 'ntre scriere, care trebuie să fie accesibilă cu înlesnire poporului întreg.

Cu toate acestea noul Abecdar este un progres spre bine și de aceea-i dorim bună isbutire.

LEGE
pentru interpelarea legii electorale din anul 1866, și pentru garantarea libertății alegerilor.

— În ziua expirațiunii acelu termen, adică a 6 di. tribunalul va fi dator a afișa pe ușa pretoriului său toate apelurile primite din preună cu termenul pentru care este sorocit fie-care. — Trei zile libere după această afișare va începe, a curge termenul de 15 zile libere, în limitele inclusive ale căruia urmează a fi sorocite și judecate toate aceste apeluri.

În contra hotărârilor tribunalului, nemulțumii vor putea apela la curtea de casațiune, în termen de 10 zile libere de la pronunțarea hotărârei tribunalului, și înaintea acestei curți aceste 10 zile libere vor fi consacrate exclusiv introducerii apelurilor. În ziua expirației acestui termen, se vor afișa pe ușa localului curții toate apelurile dimpreună cu ziua în care s'au a fi judecate fie-care. Dece zile după această afișare va începe a curge termenul de 3 săptămâni în limitele căruia inclusiv s'au a fi judecate toate apelurile; toate afacerile cele alte încetând, sub pedepsă, pentru magistrați, de a se face pasibili de pedepsă prevădută de art. 152 din codicele penale, fără însă a fi necesitate pentru constituirea delictului de stăruință în denegare în urmă de prestării sau ordinii primite de la superiorii competenți.

Atât grefele tribunalului cât și ale curții de casațiune sunt datore, sub pedepsă de uă amendă de la 100—300 lei, a da tutulor acelor care vor cere un certificat constatând termenul când are a se judeca apelul.

În această materie instanțele judecătorești vor judeca pe părți fără a le mai cita și fără drept de opoziție. Apelul, atut în contra decesiunii consiliului comunal, cât și în contra decesiunii tribunalului, este suspensiv de execuțiune.

Art. 10. Consiliile comunale, publicând listele revisuite, prevădute de art. 41 vor arăta într'ua colonă specială, motivele și actele pe care și întemeiază stergerea și înscrierea în listele anuale.

Art. 11. Notificarea ștergerii unui gător din veri-ua listă, prevădută la art. 42, trebuie să se comunice alegătorilor chiar când se va trece dintr'ua într'alta, din veri uă cauză ore arătându-i-se, prin acea notificare, toate nivele ștergerii sau trecerii sale în uă altă listă.

Art. 12. Art. 47 din legea electorală după cuvintele „afișarea listelor” s'ă dice: „definitive” și i se adogă urm. rul aliniat:

Consiliul care nu ar face repărțirea gătorilor în secțiuni pe colori, la epodupă regulile prescrise la aliniatul cedent, se va pedepsi cu amendă de 500 penea la 1000 lei. alegătorii însuși vota la secțiunea căreia apa colorea în care locuiesce, de și va fi repărțit în secțiunea unei alte colorii nu aparține secțiunii sale.

Art. 13. Art. 55 din legea electorală d'ifică după cum urmează:

Pentru alegerea deputaților și senatorilor, biurul care deschide colegiul și ședă la alegerea biurului definitiv, se pune în modul următor:

În momentul deschiderii colegiului marul va trage la sorți, dintre alegătorii prezenți persoane cu știință de carte vor forma biurul provisoriu, dintre cel mai în vârstă va fi președinte, iar alți doi secretari.

După formarea biurului provisoriu marul său adjuțorele sale se retrag, tând rămânea în colegiu numai dacă figura între alegători. Se va procede îndată la formarea biurului definitiv.

Primarul ori locușitorul său, sau biur ast-fel compus, care va nimici sau va pedica deschiderea colegiului la ora legii sau care va falsifica tragerea la sorți se va face în public, se va pedepsi cu derea funcțiunii sale și cu închisoare o lună până la un an.

Biurul provisoriu pentru alegerea legaților se va compune de un număr 3 alegători trași la sorți de către pri sau delegatul său, la ora deschiderii legiului, în prezența alegătorilor. Cel d' tăiu eșit la sorți va fi președinte. Dacă gătorii eșiji la sorți nu vor sei carte, vor avea dreptul a-și asocia unul sau alegători cu știință de carte.

Art. 14. La art. 56 din legea electorală se adogă următoarele aliniate:

Votarea pentru compunerea biurului definitiv durează cel puțin 3 ore.

Funcționarii Statului, județului și muncel de ori-ce categorie nu pot fi a și nu pot face parte în biurul definit precum nici primarul cu adjuțorele și și membrii comitetului permanent.

Art. 15. La art. 58 din legea electorală se adogă următorul aliniat:

Nici un alegător nu va putea fi în țapul alegerii urmărit sau arestat în materie de represiune, de cât numai după și va fi dat votul său; afară de cazul vină vădită (flagrant delict).

Art. 16. Se intercalază următorul titlu în legea electorală îndată după art. 45—

Despre cărțile de alegători

Art. 46. Îndată ce listele au ramas definitive, primarul sau adjuțorele sale, fi datorii a da fie-cărui alegător, o ca constatătoare a calității sale de alegător în care se vor arăta:

1). Colegiul din care face parte; 2). N

PARTEA LITERARA

RADU

POEMA DE „RONETTI ROMAN”.

Ca ori-ce lucrare croită pe veacuri, lucrarea literară trebuie să fie serioasă și bine disciplinată; alt-fel ea rămâne o zădarnică risipă de timp și de puteri.

Ce-i drept, scriitorul lucrează în tăcuta sa chilie; lucrarea literară însă cu toate aceste nu poate fi sănătoasă de cât atunci, când ea dă expresie vederilor comune ori cel puțin gustului comun al mai multor oameni.

Dacă un om ar scrie numai pentru ca să aibă însu-și mulțumirea de a fi scris, ar avea tot dreptul de a nu ține seamă de nimeni în lucrarea sa. Acest om nu ar fi însă un literat. Literatul ia, în felul său, parte la o lucrare comună, scrie de dragul altora, prin urmare trebuie să fie seamă de aceia, căruora voiește să le facă împărtășiri despre viața sa sufletească. Chiar omul genial, care disprețuiește mulțimea, tot-deauna ține seamă de alți oameni geniali, ce se vor putea ivi în curgera vremilor, și nu numai că-și dă si-

lință de a înfățișa vederile sale în o formă, ce poate să placă, ci tocmai el e stăpân pe forma, care trebuie să mulțumească pe toate capetele sănătoase.

E peste puțină ca cine-va să scrie fără ca să țină seamă de impresia, pe care o va produce scrierea sa în sufletele la care ține: chiar scopul scrierii este de a produce anumite impresii.

Tot atât de peste puțină e a ceti o scriere fără de a ne rosti asupra impresiilor, pe care le-am avut în cursul lecturii.

Omul, care și-a dat seamă despre importanța lucrării literare, indeobște face această mărturisire în public, pentru-ca prin dreapta sa judecată să aperse disciplina în lucrarea literară.

Indeobște, dar nu tot-d'anna.

Sunt scrieri, care nu sunt vrednice de a fi judecate în public, un fel de calabalic literar, asnpa cărui nu se cuvine să ne rostim de cât ast-fel, că luăm literații și scrierile cu toptanal și ne răfaim de odată cu întreaga pleiadă a luceferilor de aceiași fel.

„Radu, nu este una din aceste scrieri. E însă o carte, pe care cetitorul bine-voitor o trece în tăcere, de oare-ce, deși ar putea fi de folos, nu e nici bine, nici frumos a mustra pentru cea d'antăi a sa

greșală pe un om, care pe lângă multe supărări ne-a mai dat și câte-va momente de adevărată mulțumire.

Îndată însă ce o asemenea carte produce un efect sgomotos, bună-voința trebuie să se dovedească prin dreapta judecată.

Pentru ca să mergem cât se poate de departe, vom lua în mână o foaie din țara Ungurescă, „Biserica și Școala”, ce apare în Arad.

Această foaie, în nr. de la 5 (17) Februarie, face cetitorilor săi următoarele împărțiri:

„Femeia Romană” jurnal, ce apare în București de două ori în săptămână, sub redacțiunea Doamnei Maria Flechtenmacher, cu prețul de 24 lei noi pe an, precum aflăm din trei numeri ce am primit până acum, este un jurnal la nălțimea misiunii sale. Variațiunea materiei și importanța ei îl fac de opotrivă interesant, nu numai pentru femei, ci și pentru toate clasele sociale.”

Intr'un număr ulterior le spune apoi, în o notiță literară, că această foaie a atras atenția publicului asupra unui „post de mare viltor”, Ronetti Roman: iar, într'un șir de articole publicate în „România Liberă”, asupra poemei „Radu”, scrie de a-

cest poet, d. Bonifaciu Florescu arată, că d. Ronetti Roman promite a fi un Heine, un Alfred de Musset al Românilor. 1)

Este un lucru cu totul înverdat, că nevinovatul scrietor al acestei notițe literare nu a cetit poema Radu și nu cunoaște pe poetul Ronetti Roman. El știe însă, că „Femeia Romană” este o foaie, ce apare în capitala României sub redacțiunea Doamnei „savante”, Maigște că, „România Liberă” este un ziar, ce trece de organ al junimeii culte din București, redactat de mai mulți profesori și literați și că în deosebi d. Bonifaciu Florescu e un literat distins, ce era să fie numit profesor la universitate. Știindu-le toate aceste, el fără ca să încete a fi un om de bună credință, poate să iea aprecierile ziarelor din capitala României drept bani buni și să ducă ge cetitorii săi în rățacire, făcându-le împărțiri deșape ele.

Cel mai mult din acești cetitori nu cunosc nici pe Heine, nici pe Alfred de Musset; văzând însă, că acești doi respectabili oameni sunt puși alături cu Ronetti Roman, presupun că ei trebuie să fie niște poeți mari.

1) D. Bonifaciu Florescu a arătat chiar mai mult, pând pe noul poet mai ușa-zicând, preșus de Alexandri.

Trec zile la mijloc, trec poate săi mâni și chiar luni; la urma urmelor nu dintre nevinovații cetitori cumpără card-lui Ronetti Roman și începe să o tească.

Limba îi pare corectă și cu toate acestea cam curioasă; dar oamenii competenți în capitala României s'au rostit asupra cărții lui îndat-o cu prisoa și prin urmare e bine să se scrie românește.

Ideile indeobște sunt frumoase, și toate aceste ele îi par cam deșirate și adese-ori nepotrivite cu situația zugrăvită în poemă; dar oamenii competenți din capitala României s'au rosit asupra cărții și au zis că ea face epocă în literatură noastră; prin urmare așa e bine să se înșire ideile în o operă de artă.

În sfirșit nevinovatul cetitor află, că „Radu” este o poemă foarte frumoasă cu toate aceste atât de puțin interesant în cât este o adevărată muncă de a o citi până în sfirșit: dar oamenii competenți chiar Doamnele savante din capitala României s'au rostit și prin urmare așa trebuie să fie adevăratele opere de artă.

Intr'un cuvânt, nevinovatul cetitor notiței literare din „Biserica și Școala” după ce a mai citit și cartea d-lui Ronetti Roman, nu poate fi de cât foarte măhnă-

ronumele; 3). Etatea; 4). Profesia; 5). Domiciliul.

Cărți vor fi imprimare, lăsându-se loc pentru a se trece numele, etatea, profesiunea alegătorului. Pe sigiliul primăriei, vor fi subscris primar sau locuitorul său, și numărul respectiv. În cas unde acest lucru nu va scrie și a citi, această carte se va menționa pe cartă și pe lista în dreptul numelui său.

Pe lista se nu scrie a scrie și citi, și semnamentele persoanei, adică cele-alte inscripții, taila, fața și ochilor, trăsăturile particulare și artistice ale alegătorului, astfel în dreptul fi lesne recunoscut chiar de către el sau l-au mai vădit înainte.

Nici un alegător nu va fi admis să prezente fără a prezenta cartă sa de

pană în ziua cunoscerei colegiului, și să nu unul din alegători nu și-a dat încă cartă, primarul va fi dator să-l ducă de trei zile, a l-o remite la el sub luare de chitanță.

De refuz din partea alegătorului, se va face un proces-verbal subscris în prezența și de trei alegători cel puțin.

Primarul sau locuitorul său, va avea să dea unui alegător, în dreptul listele electorale, cartă prescrisă în care, când acest alegător a făcut cererea înscris, se va condamna de la 100 lei amendă și la 500 lei drept de chitanță.

Refuzul liberării cartei de alegător, trebuie să se încunoștințeze de cel puțin șase zile înainte de ziua în care se va prezenta la procurorul tribunalului.

Cartă ce prezintă va primi planșă, și cite cel mult pentru a doua zi primarul sau locuitorul său, spre a se prezenta înaintea tribunalului. Tribunalul va asculta pe reclamant și pe primarul sau locuitorul său, dacă va găsi că cartă era în drept a cere cartă de alegător și că primarul sau locuitorul său refuzat fără cuvânt a l-o da, va condămina pe primar la penalitatea indicată în articolul precedent, liberând copie după actul sentinței alegătorului. Acesta va l-o servi drept cartă de alegător, însă tribunalul va găsi cererea de alegător nefondată, pentru motiv că acesta între alegătorii aceluia colegiu, se condămina la 500 lei amendă.

(Va urma.)

PAPA LEO XIII.

aceste calități morale foarte născute se unește o statură înaltă și o față de asceț, un cap de o înălțime remarcabilă, trăsături ferme și o vorbă cam colțuroasă. Vocea sa este bine-sunătoare dacă ține o vorbă, ceva cam nasală dacă vorbește familiar.

Acest om simplu, amabil, spiritual în viața de toate zilele, se schimbă la ceremonii. Atunci devine serios, sever, maestos; și se pare că s-a născut de înălțimea postului său.

ținută sa are o expresiune de conștiință de sine, care la el e foarte naturală. El nu o caută. El vine de sine, e așa zicând expresiunea naturii sale patriciene.

Abia se urcă pe tronul papal și se simți influința unui braț energic, care-și propusese a curăția Vaticanul. Abusurile începură să dispară ca prin farmec.

În sfârșit, cum se vede, noul papă este personificarea ideilor, care domnesc în S-tul Colegiu. Om înțelept, el va cere să transigeze pentru moment cu puterea civilă, însă nici o dată poate nu va face pași extremi. Cardinalii nu-și pot renege toată viața lor, tot ce au lucrat până acum, nu pot să se lăpede de Syllabus și de dogma infalibilității. Treacutul îi leagă cu lanțurile necesității.

Unanimitatea, cu care au ales el pe Leon XIII este o dovadă, că acest papă este adevărat reprezentant al ideilor lor, la care trebuie să se închine un papă ori cât de autocrat se pare a fi.

Dacă o renegare a principiilor stabilite nu se poate aștepta, o luptă extremă încă nu se pare a fi scopul noului papă. Aceasta ar fi cea mai mare desiluziune a lumii catolice, care are lipsă de pace. Căci cesiunea religioasă este atât de importantă, la cât turburările pe acest teren pot conduce la fapte extreme.

Se pare dar că papa este redus pentru moment la o cale mijlocie, adică nici nu poate denega principiile statorite, nici nu poate căuta să le execute cu ori-ce preț. Să sperăm că înțelepciunea de o parte și necesitatea de alta vor conduce încet pe noul pontifex la o transformare de principii, care va produce pacea și siguranța în lumea catolică. Toată lumea civilizată e plină de speranță, că Leon XIII va urmări numele lui în vecl!

(Albina Carpaților).

CRONICA

Războiul. — Botezul de sânge al vitejilor Dorobanți, ilustrația de care am vorbit într-unul din numărul trecut, a apărut în numărul de astăzi al „Războiului”.

Deseul ilustrației e foarte plastic și xilografia pe cât se poate de bine executată, astfel, în cât avem a face cu una din cele mai bune ilustrații privitoare la războiul trecut și nu ne îndoiim că în curând întreaga ediție atât de enormă va fi vândută.

înainte ori mai târziu, ajungem ca lumea să nu mai cunoscă a cumpăra cărțile ce s-au fost lăudate.

În sfârșit, este o dovadă de lipsă de respect față cu talentul autorului, când nu judecăm în deplină invidie de adevăr despre lucrarea lui, ci trecem cu o binevoitoare ușurință peste dânsa. În deosebi d. Ronetti Roman ne pare un cap destul de sănătos, pentru-ca să fim pe deplin îndreptățit, că laudele nedemne, ce i s-au făcut pentru poema „Radu”, îl supără și chiar îl descurajează. Nici odată un cap sănătos nu e dispus a lucra pentru un public, pe care nu îl poate respecta; astfel, este un lucru cel puțin foarte firesc, ca „ori-ce poet de mare viitor, să nu măție, în lucrarea sa, seamă de „Femea Română”, și de „România Liberă”, ci să le adreseze, chiar în „prologul” scrierilor sale, versurile:

„O! sunt sătul de fraze și de păreri confuze; Să zică ce le place, nu-mi pasă mult de el!”

D. Ronetti Roman zice în epilogul scrierii sale, că în poemă versurile necioplite sunt cu prios.

Ce-l drept, e pe ici pe colo câte un vers, care nu este încă netezit; nu însă pentru versurile necioplite vom mostra

Concertul d-rii Leria. — Marți seara a avut loc în Teatrul cel mare concertul anunțat de d-ra Carola Leria, care a stodiat cantul cu d-na Pauline Viardot la Paris, unde a fost trimisă pentru aceasta de M. Sa Doamna. Sala Teatrului era plină de publicul cel mai ales al capitalei. M. Sa Doamna binevoise a onora cu augusta Sa prezență această seară. D-ra Leria a avut cel mai deplin succes. Acestor tineră artistă promite a ajunge în curând una din cele d'antăul cântărețe de cântec: pe lângă că are un glas de un timbru foarte limpede și simpatie, apoi posedă și o minunată meșteșugire de cântare. La seara de marți a cântat numai bucăți clasice.

De la curte. — Sâmbătă 22 Aprilie curent, M. M. L. L. Domnitorul și Doamna au bine-voit a intrani la prânz pe d. general Drenteln, adjutant general al M. S. Împăratului Rusiei și comandant al trupelor așezate pe baza de operațiune a armatei imperiale, d. general-maior Teherkesoff, șef de stat-major al acestor trupe, d. locotenent-general Golinsky, mai mulți d-ni generali și ofițeri superiori ruși, d. general de divizie Al. Cernat, ministru de război, d-nii generali Zefcar, Manu și Davila, inspector general al serviciului sanitar cu mai mulți d-ni ofițeri superiori, peste tot mai bine de 30 persoane.

Duminea 23 curent, la orele 10 dimineață M. M. L. L. Domnitorul și Doamna au asistat la oficial divin la bis-rica St. George-Noi, fiind hramul acestei biserici.

PUBLICAȚIE

La 18 Mai anul curent 1878, orele 3 după amiază se va ține licitație la București în localul ministrului de război, la casa Mogoașei, pentru aprovizionarea efectelor mai jos notate, strict necesare la îmbrăcămintea armatei:

- 16,000 pantaloni seri pentru armata permanentă;
- 5,400 chipiuri pentru diferite corpuri de infanterie;
- 2,600 chipiuri pentru artilerie, tren și jandarmii pedestri;
- 5,700 căciuli pentru călărași;
- 700 căciuli pentru roșiori;
- 1,200 pălării pentru vânători;
- 8,800 capele de postav civit pentru armata permanentă.
- 18,000 rănii complete de pânză gudronată cu cârligele și colantele lor;
- 18,000 giamantane de pânză gudronată complete.
- 20,000 corturi individuale complete;
- 20 corturi pentru ofițerii superiori complete, și
- 100 corturi pentru ofițerii inferiori complete.

Această licitație se va efectua în conformitatea legii de comptabilitatea generală a statului art. 40 până la 57 inclusiv și în condițiile castului de însărcinări.

Cualitatea materialelor și a efectelor, forma și confecționarea lor va fi în total tocmai ca modelele tipe, sigilate și apro-

bate de ministru și în condițiile castului de însărcinări, menționat, care modele și cast de însărcinări, se pot vedea de d-rii la ministru (direcția administrativă) în toate zilele de la orele 8 de dimineață până la 6 după amiază.

Licitatia se va face prin ofertă sigilată; ofertele vor purta pe copertă numele ofertatorului și vor fi însoțite de garanția necesară în numerar sau efecte publice garantate de stat.

Ofertele se primesc în totul asupra ofertelor indicate, sau în parte și se pot aproba în total sau în parte.

Fie-care concurent spre a putea fi admis la licitație, urmează a depune garanție lei 125,000 în total pentru toate efectele indicate, iar 15 la sută din valoarea ofertei pentru cei ce vor oferta în parte asupra unuia sau mai multe articole.

Termenul predării va fi maximum de 15 zile, socotit de la data aprobării licitației când toate aceste efecte s'ar adju-deca asupra unei singure persoane; iar când efectele se vor adju-deca asupra mai multor persoane, termenul predării va fi de 40 zile de la data aprobării licitației.

Cele-alte condiții relative la această aprovizionare, sunt cuprinse în castul de însărcinări respectiv.

p. Ministru de război, Barutz.
No. 6453. 1878, Aprilie 26.

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

Serviciul de la 9 Mai 9 ore dimineața
Viena, 8 Mai.

Comisia Camerii a adoptat proiectul relativ la regulamentul sumei de 80 milioane, datorită băncii naționale pe bazele propuse de către guvern.

Viena, 8 Mai;

Cătră „Politische Correspondenz” se vestește din Constantinopol dat de 7: „Pregătirile militare se urmează cu mare activitate. Organizarea armatei de apărare este aproape isprăvită. Sultanul a inspectat ieri ogile cari ocupă pozițiile din preajma Constantinopolului.”

Constantinopol, 8 Mai

Poarta a primit ieri, prin mijlocirea consulului englezesc, propunerile răsculaților din Tesalia și din Epir, tinzând la împăciuirea cât s'ar putea mai bine acestor ținuturi. Răsculații cer amnistie generală și desarmare reciprocă. — Se speră că pe aceste baze se vor putea pune lucrurile la cale.

Pesta, 8 Mai.

D. Dimitrie Sturdza a sosit. A coborât la „Hotel de Ungaria”. D. Sturdza a stat la o ședință a Reichstagului și a avut o conferință cu d. Tisza.

Berlin, 8 Mai.

„Correspondența provincială”, arată că negocierile între Rusia și Angliera au luat în zile din urmă o turnură la care și cei din Londra și cei din Petersburg speră că va aduce o înțelegere, în privința chipu-

lui cu care se vor tracta în urmă cesiunile pendente.—Împăratul nu va merge la Wiesbaden; până ce va merge la Ems, va sta să la Berlin sau la Babelsberg. Afectia nevralgică a prințului de Bismarck a crescut după boala lui din urmă.

Paris, 8 Mai.

Ziarul „L'Estrafette” afirmă că Rusia armează în America o flotă care va fi încărcată cu o parte din corăbierii de pe Baltica.

Londra, 8 Mai.

D. Northcote, răspunzând la o adresă, a zis:

„Am încredere că sprijinul acordat până acuma guvernului de către imensa majoritate a nației englezești, îi va permite să treacă peste greutățile cari încă mai există, și să înceapă, după cum sper, să înceapă a se cam sfârși.”

DIN CAUZA DE PLECAR

VENZARE IMEDIATA

și AVANTAGIOASA

Desfacere de o instalațiune complectă din cele mai elegante mobile de Paris pentru mai multe odăi, precum: bronzi, tablouri, obiecte de artă, servicii de masă, hamuri pentru 1 și 2 cai, carote, etc.

A se adresa No. 133, Calea Mogoașei peste drum de ministerul financelor, etajul de jos al caselor Niculescu, în toate zilele de la 1 până la 6 ore după amiază. (738-7)

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROȘIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL.
Poesia de Locotenent de stat-major M. C. MANILESCU
PENTRU VOCE SI PIANO
CAROL PAȘILL jun.
Prețul 1 leu banii 50.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la librăria Sococ et Comp
LA PLEVNA!..
Dramă în 1 act (în versuri).

Steaua României, Crucea Roșie.
de G. SION
Membru societății academice române.
— Serviciul de la 7 Mai, 8 ore seara. —

A eșit de sub tipar:
MUNCA SI FUNCTIONARISMUL
conferință ținută de d. Dim. P. Vio-reanu la Atheneu, și se află de vânzare la toate librăriile.

Prețul 30 de bani.

ându-și bunul gust atât de depărtat de cel al oamenilor „competenți”.

În toate aceste, adevărul rămâne adesea și un cap sănătos, cu deosebire în ceea ce de gust, nu recunoaște chiar nici d. Bonificiu Florescu de autoritate; și zece cetitori se va găsi cel puțin un cap, care va zice lămurit și respectat: „Poema poate fi bună, dar mie nu mă place”.

Pe această nuanță foarte lesne va putea să se bazeze și pe cel-l'altă nouă. Astfel răul, rezultă din judecata nedreaptă a unui „competent”, e foarte trecător și nu are de cât pe aceia, care nu s'au cetit de el.

Sunt însă alte rele indirecte, ce trebuie rezultate din asemenea samsarlic literar și aceste numai anevoie putem scăpa. Înainte de toate, aceia care nu cunosc pe Heinke și pe Alfred de Musset, cetind poema d-lui Ronetti Roman, își fac o pădure foarte greșită despre această din poezie, și chiar nici în tineretele lor nu au putut scrieri ca „Radu”.

pe autor. Din contra, trebuie să mărturisim, că tocmai versificația este foarte bună, și că sunt în poema „Radu” pagine întregi, pe care ne place a le citi mai adese-ori tocmai pentru frumuseța versului.

Limba nu e mai puțin frumoasă decât versurile. Dicționarul d-lui Ronetti Roman e foarte bogat și gramatica îi este corectă și potrivită cu stadiul de astăzi al limbii literare.

Un om însă, care dispune de ușurința pe care o găsim în formele poemelor „Radu”, nu are dreptul de a publica scrieri făcute în pripă.

De la început până în sfârșit poema „Radu” ne supără, fiind-că autorul nu a ținut seamă de un lucru, pe care mai potrivit îl putem numi „atmosfera estetică”.

Nu este cu puțință a ne închipi vre-o gândire, vre-un lucru, ori vre-un cuvânt, care nu s'ar putea întrebuița în artă, de oare-ce în artă nici o dată nu e vorba de ceea ce zicem, ci tot-deauna de felul, în care zicem. Cu cât însă lucrul e mai prost, cu atât mai puternic trebuie să fie avântul spre a-l putea face să treacă de frumos. Și fără îndoială chiar cel mai general post numal în o clipă de avânt patetic ni-ar putea vorbi despre un holt putred astfel, în cât să-l ascultăm cu-

prinși de o plăcută vîmire. Dar, în momentele, în care nu e purtat de un asemenea avânt, chiar și cel mai genial poet să nu vorbească despre asemenea lucruri.

Cel mai mare păcat al d-nului Ronetti Roman e, că foarte adese-ori vorbește despre lucruri, pentru care nu are destul avânt; foarte adese-ori zice lucruri, care se pot zice, fiind-că par a fi adevărate; dar le zice astfel, cum ele nu pot să fie zise fără de a supăra bunul gust.

Ori-care cuvânt, ori-care imagine, ori-care gândire are apoi un fel de atmosferă, în care alte cuvinte, alte imagini sau alte gândiri nu pot să intre, fără de a produce o coliziune supărătoare. Și, cu deosebire la noi, care avem o limbă nouă și alta vechie, un fel de viață actuală și de viață tradițională, un fel de gândiri moderne și de gândiri românești, cu deosebire la noi scriitorul tot-d'anna trebuie să țină seamă de atmosfera fie-cărui cuvânt pe care îl pune pe hârtie. Căci îndată ce am rostit un cuvânt, nu mai putem rosti o mulțime de altele, îndată ce am pus în vedere cititorului o imagine, nu mai putem să-l aducem aminte o mulțime de altele.

Nomai de cât inse în „Inchinare”, autorul poemelor „Radu”, vorbește despre o mulțime de lucruri, care nu prea lesne se pot inspira, și pentru aceea întregul capitol face impresie unei grămădiri de fărâmi-turi.

Al doilea capitol, „Adio”, este o poezie scartă, curată în formă, bine simțită și tot atât de bine încheiată. Vedem, ce poetul vedea, când citim strofele:

Și-alege-mi calul cel mai bun,
Cu aripi la picioare;
Trecând în sbor din loc în loc,
Uit, poate, ce mă doare.

Fă intă... nu... să mai încet,
Fă, dragă, cum îți vine,
Acum, inbiților, vâ las...
Ba nu... vâ duc eu mine! —

Urmează inse „Străinătatea”, care este un ne mai pomenit amestec de forme și de imagini, și „Moartea”, din care ne mărginim a cita următoarele versuri:

Dar iată și coșciugul încet-încet sosește,
Și poarta se deschide greoi și scârțîind;
Pe capul vizitului din somnu-l se trezeste
Și-unde pe preoții ce convorbesc glume.

Dar după car nu-l nimeni, și nici chiar al său
[cane]
Nu latră că stăpănu-l 'dodată l'a lăsat,
Căci s'a găsit un altul ce-l aruncase până—
[cane]
De când trăiesc cu oameni, și câini s'au stricat,

În sfârșit „Epilogul”, este un lucru, ce se cuvine să fie păstrat într'un album de curiozități literare.

MARELE MAGAZIN DE HAINE CONFECTIONATE SI ARTICOLE DE MODA

A LA BELLE
JOSEF

FURNISORUL

20, COLTIUL BULEVARDULUI SI

Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fasone elegante croite, dupe

Costume complete de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise

Pardessus Renaissance și diferite alte fasone

PREȚURILE CELE

Se primește și comenzi de toate felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE
GRÜNBAUM

CURTIEI

MOGOSIOAIEI, CASA GRECËNU, 20

UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele celele din urma jurnale de Paris și Londra.

Cămăși franțuzesci, albe și colorate
Lingerie de toate felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorit
Umbrele și obiecte de fantasie
Mănuși și toate lucrurile de moda

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curtiilor, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogosioiei, Casele Grecenii.

PARFUMERIE ORIZA

L. LEGRAND

Parfumer, Furnisor a mai multor Curți străine.

207, rue St-Honoré, PARIS

ORIZA OIL

ESS-ORIZA

Unsoare estu fină cu toate buchetele sprâ a face perul lucios și mola ca mătasa g'a-lu opri

Profume noi la moda cu toate buchetele caril opinul medalie de Merit la esposiții din Paris de la 1887, și la Viena la 1873.

EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN

Pentru curăți capul și perii g'a-l face se crească în forte puțin timp. (Succesul sigur.)

Acesta produse se găsește la principalii vînzători de parfumeria și la coafori.

NOUA INVENȚIUNE

PARFUMERIE IXORA BREONIE

ED. PINAUD

Săpun de IXORA
Esanță pentru batiate . . . de IXORA
Apa de toaletta de IXORA
Pomadă de IXORA
Oliu de IXORA
Praf de orez de IXORA
Cosmetic de IXORA

37, Boulevard de Strasbourg, 37.
Singurul Deposit al lui Aspasie Mignot.

DEPURATIF du SANG

Curățirea Sîngelui

Curarisind Dartne, Coji, Babele veneriere, cu siropul depuratif al doctorului CHABLE, din Paris. Băile sale minerale, hăpurile depurative, Pomada anti-dartroasa (Vezi notița). TRINȘI (Hemorroides) Pomadă curarisind în trei zile.
In Paris, la D. Chable, rue Vivienne, 36.

PLUS DE COPAHU

Fără Copahu.

Siropul cu citrate de fer al Dr. CHABLE, vinădică pe dată sculenta, slăbește vina canalului, precum Dama POALA ALBA (les pertes blanches.) Injecțiuni pentru femei.
In Paris, la D. Chable, rue Vivienne, 36.
Deposit la farmaciele D-lor Zurner, Ris-dorfer & Eitel, și la D. Ovesa, Drogistul.

400,000

SCANDUR

SI DUSUM

de fier care diminuează de prima calitate pentru lucru de dulgărie și tîmp precum și lemne de construcție se vînd cu preț foarte moderat și fix la depozitul meu vis-à-vis de fabrica de tutun LESSEUR (736-12)

HOTEL WEISS BRASIOV.

Sub-semnatul am onore a înscințării Onor. Public voiajor, că am luat asupra acestui hotel, și mă vînd să-l satisfac în privința curățeniei cât și prețurilor efu. Se găsește odăi de la 60 kr. până la 1 forin. Cn deosebită stimă
Ión Hauptmann
Antreprenor.

DOCTORUL BLUMENFELD la Moșilor No. 27 vis-a-vis de Pomu- (Tamis).

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogosioiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul sed asortat în tot-d'a-una foarte bine cu rufăria de bărbați și de dame, galere, manchete, batiste de lino, olandă și mătasa, ciorapi pentru bărbați și dame, flanel fine (crêpe de santé) camisioane, grozette, broderie dantele, cravate de bărbați și cele mai noi forme și culori, umbrele de soare și de ploie etc etc. Atrăgînd tot de-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile.

Casele și grădina repansatalui marelui vornic Ión M. Manu din Strada Vămei No. 1 respăntia Mogosioiei, sunt de vînzare în total sêu în loturi. Doritorii se pot adresa pentru a trata condițiunile la D. General George Manu, Strada Mogosioiei No. 184 în toate zilele înainte de amiezi. (737-9)

LINGERIELE

CELE MAI EFTINE, PRACTICE SI DURABILE

se pôte cumpăra cu ocaziune^a liquidărei a

FABRICEI DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCURESCI

Calea Mogosioiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi

unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a căror calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

- 1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
- 1 Cămașe de damă de noapte, de percal franțuzesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr.
- 1 Cămașe bărbătescă albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu galere sêu fără galere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr.
- 1 Cămașe bărbătescă colorată și de Creton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
- 1 Camison de damă, de Percal frances, de Batistă și de Piquet de erna, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
- 1 Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erna, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
- 1 Fustă de damă, de Percal și de Pichet de erna, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr.
- 1 Pereche pantaloni bărbătesci, de Croisé alb, de Pichet de erna, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.
- 1 Corset de damă diferite fasonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr.
- 1 Mănuță de fetițe de flanel colorate de fr. 3, 10, până la 14 fr.
- 1 Fustă de damă de flanelă colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr.
- 1 Cămașe de flanelă albă sêu colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 12 Galere bărbătesci de Percal și de Olandă cele mai moderne fasone, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
- 6 Perechi Manchete fason după alegere de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
- 6 Perechi Ciorapi bărbătesci și de dame, de bumbac, de lino, de fild'ecosse și mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
- 1 Plapumă de lino sêu de mătasa, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
- 1 Tart n englesc de fr. 18 21 până la 29 fr.
- 1 Batistă de lino cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
- 6 Batiste albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
- 6 Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
- 6 Prosopă de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
- 6 Șervețe de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
- 1 Față de masă albă sae colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
- 1 Față de masă albă de inu curat pentru 12 persoane 10, 13, 16 până la 21 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
- 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
- 1 Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
- 1 Toile de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într-o foia 2 1/2 coți de lățime pentru 6 céroșuri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
- 1 Bucată de Pichet de erna 36 de coți de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI

cu prețuri mai ales reduse.

Singurul Deposit general pentru România

București, Calea Mogosioiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

PROSPECTUS

DE

L'Institution Française et Italienn

Dirigée par MESDAMES MAZZANTINI

9, Place d'Azeglio, FLORENCE.

Ces Dames, ayant quitté la France leur patrie après la guerre de 70-71, ont fondé à Florence en 1873 une Institution Française et Italienne qui jouit de l'estime générale, et où les jeunes filles reçoivent une instruction aussi solide que brillante. Les directrices étant munies du diplôme supérieur et secondées par des professeurs distingués.

Dans cette Institution l'enseignement est divisé en 2 cours: cours élémentaire et cours supérieur. Chacun de ces cours comprend 2 classes et chaque classe est divisée en plusieurs sections. Selon son aptitude l'élève peut changer de section 2 fois par an.

Le prix de la pension pour les internes est de 1200 frs. par an, compris la musique, le dessin et la danse.

Des renseignements on peut avoir à l'imprimerie Thiel & Weiss qui ont visité l'Institution personnellement et où on peut voir le prospectus détaillé.

NOUVEL ATTELIER

DE

FOTOGRAFIE și PICTURĂ

I. F. MANDI & Comp.

21, Calea Mogosioiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capșa.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime, în modul cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a natrui.

16,600 RECOMPENSA NATIONALA 16,600

QUINA-LAROCHE
ELIXIR VINOS

QUINA-LAROCHE este un Elixir vinos conținând principiile celor 3 aspecti de quinquina. Este un amaricunos plăcut al este cu mult superior vinurilor sêu sirupurilor de quinquina și lucrează ca agent tonic, sau febrifug, în contra afecțiunilor anemice, a stăruențelor, a anemiei și a frigurilor intestinale, etc.

ACHELAS FERRUGINOS este un Elixir vinos conținând de fier foarte asimilabil. Quina-Laroche devine unul din reconstituanti cel mai eficient în contra asraciei sîngelui și a decolorării lui, a chlorosiei, a lymphatismei, a anemiei, a convalescențelor prea lungi, el excită și favorizează digestiunea, etc.

PARIS, 99, Strada Drouot, și la farmacistii.